

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی تطبیقی ارتقاب در تفاسیر فریقین

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های تفسیر تطبیقی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علیرضا شریف - دانشجوی دکتری الهیات علوم قرآن و حدیث دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

سید محمد رضوی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

مترجمان کلام وحی در ترجمه قرآن، برخی واژگان را معادل هم در نظر گرفته اند. گاهی نیز یک معنا را برای واژگان متفاوت به کار برده اند؛ درحالی که توجه به مفهوم دقیق واژگان، راهی برای حل معمای برخی آیات و روایات بوده، و با بهره گیری از ترجمه تصویری، می توان به معنایی فراتر از آنچه مفسران فریقین در آثار خویش بیان کرده اند، دست یافت. واژه ارتقاب، در تفاسیر فریقین هم معنا با انتظار در نظر گرفته شده و ظرافت های معنایی آن نادیده انگاشته شده است. در این تحقیق سعی شده تا با مقایسه نظریه های تفسیری شیعه و سنی، نقاط مغفول مانده در ترجمه مورد توجه قرار گیرد و با استفاده از روش تفسیر تصویری، با اتکا به خود قرآن و سیاق آیات مجرای ناقه صالح در سوره قمر، به مفهوم شناسی این واژه پرداخته شود. روش تفسیر تصویری در این پژوهش علاوه بر حفظ ساختار مفهومی و عدم تقابل و تناقض با مفهوم ارائه شده در کتب لغت شناسی، معنایی دقیق تر، راهگشاتر و کاربردی تر را در راستای برنامه های الهی قرآن برای واژه مورد نظر ارائه می دهد. در میان تفاسیر متقدم فریقین، زید بن علی، ابن عمر، ابن عباس، حسن بن ابی الحسن و ابو سعید خدری، و در راس ایشان امام علی دقیق تر به موضوع ارتقاب دخان پرداخته اند.

کلمات کلیدی:

تفسیر تصویری، معناشناسی ارتقاب، سوره قمر، صالح، تفاسیر فریقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862103>

